

tillommer, en Ret til at søge Dækning ved at trække en Modvexel paa den Regrespligtige. En tilsvarende Bestemmelse findes ikke i den gjældende Bexellovgivning, men man har optaget den efter den tydske Lous Forbillede. Ifølge Paragrafens andet Stykke skal saadan Modvexel lyde paa Betaling ved Sigt og trækkes umiddelbart, for ikke at være kostbare for den Regrespligtige end absolut nødvendigt.

§ 54.

Denne Paragraf indeholder ikkun, hvad der dels ifølge indtrykkelig Hjemmel, jfr. Fdn. 18de Mai 1825 § 61 i Slutningen, dels uden saadan, er gjældende Ret.

§ 55.

indeholder ikkun gjældende Ret.

Niende Kapitel.

Om Bexlens Accept eller Betaling efter Nødsadresse eller ved

Intervention

§ 56.

Det er en med Forholdets Natur stemmende Regel, at den, der har modtaget en Bexel med Nødsadresse, der ved underkaster sig at søge Bexlen honoreret hos Nødsadressaterne, forinden han kan søge Regres hos sine Formænd. I Overensstemmelse hermed bestemmer denne Paragraf som Hovedregel, at Regres for manglende Accept ikke kan gøres gjældende, forinden Accept er krævet og i Regtelsesstilsælde Protest optaget hos Nødsadressaten. Forsaavidt stemmer Paragrafen med den gjældende Ret, se Fdn. 1825 § 37, 1ste og 3die Punktum, hvorved erindres, at en Pligt til under Bexlens Tab at præsentere Bexlen til Accept efter Udkastet kun gjælder i de i §§ 18 og 19 omhandlede Tilfælde. Fra Hovedreglen gjør Paragrafen en Undtagelse, som ikke kjendes i den gjældende Ret, idet den har fundet det ubilligt at paabyrde Bexeleieren at søge Accept paa flere forskjellige Steder og derfor begrænder Forpligtelsen til det Tilfælde, at Nødsadressaten findes paa Betalingsstedet eller, hvis Forfristen i § 18 kommer til Anvendelse, paa Forevisningsstedet, se Betænkningen til det reviderede Udkast S. XIII, og Motiverne S. 61—62. Paragrafen udtaler indtrykkeligt, at dens Regel ogsaa gjælder i Tilfælde af ikke betryggende Accept (Udkastets § 30). Paragrafens Slutningsbestemmelse stemmer med Fdn. 18de Mai 1825 § 37, 2det Punktum. Udtrykkene ere saaledes valgte, at Trassenten endog kan bruge Trassaten som Nødsadressat, hvilket faar Betyd-

ning efter Udkastets Bestemmelse (§ 63) om, at Nødsadressaten ved Bexlens Indfrielse beholder Bexlet og gaa mod Adressanten, hvad derimod Acceptanten blot som saadan ikke har mod Trassenten.

§ 57.

At Bexlen, naar den ikke bliver accepteret af Trassaten eller nogen af Nødsadressaterne, efter at Protest er optaget, kan accepteres af en Anden (Intervenient) til Gæde for Trassenten eller nogen af Endossenterne, er allerede udtalt i Fdn. 18de Mai 1825 § 38, med hvilken Bestemmelse denne Paragrafs Begyndelse forsaavidt stemmer, jelsfolgelig med den Forstiel, at Bexlen i Overensstemmelse med § 56 kun skal være protesteret for de der nævnte Nødsadressater, for at Intervention kan modtages. Derimod har man ikke fundet Anledning til i Bexelloven at udtale med Fdn. 18de Mai 1825 § 38, 3die B., at det ikke er tilladt at antage Intervention paa Trassentens Vegne, naar Trassaten har nægtet Accept, fordi Trassenten har kontraheret samme, jfr. hvad der ovenfor er bemærket ved Slutningen af Udkastets Kapitel 5. Pligtig til at modtage en saadan Intervention, hvorved Regres for manglende Accept hindres, er Bexeleieren efter den gjældende Ret kun, dersom den tilbydes af Trassaten paa Trassentens egen Regning, naar Bexlen er trukken for nogen Andens Regning, eller for en af Endossenterne, se Fdn. 18de Mai 1825 § 41, 1ste B. Denne Bestemmelse gjentages i denne Paragraf med den Modifikation, at Bexeleieren ogsaa er pligtig at modtage Intervention af Trassaten for Trassenten, naar Bexlen er trukken for egen Regning. Om Grunden til denne Endring se Motiverne S. 64.

Ifølge Paragrafens Udtryk er den Nødsadressat, der bærer an til Betalingsstedet (Forevisningsstedet) og altsaa ikke hører til de i § 56 nævnte, betegnet som Intervenient, naar han af egen Drift tilbyder Betaling. Han hører altsaa ikke til de Nødsadressater, der ifølge Paragrafens andet Punktum skulle foretraktes for Trassatens Væresaccept. Forsaavidt er denne Bestemmelse forstjellig fra den tilsvarende i Fdn. 18de Mai 1825 § 41 jfr. § 37. Det fremgaar af Paragrafen, at Trassaten først kan meddele Væresaccept, efter at Protest for manglende Accept er optaget hos ham.

§ 58.

Forfristen i første Punktum er en Konsekvens af Udkastets § 21 og af den dermed stemmende Regel i Fdn. 18de Mai 1825 § 24, 1ste Punktum. Paragrafens andet Punktum stemmer med Fdn. 18de Mai 1825 § 45.

§ 59.

Til denne Paragraf findes intet tilsvarende i den gjældende Ret. Den paalægger efter tyff